

CHORI BATEN ESKERRAK.

(NERE ADISKIDE MAITE ON ANTONIO ARZÁC-I DONKITUA.)

Kabi polit batetik,
Lumatu baña len,
Ptok ikusi zuan
Chori bat egaatzen.
Aur biotz onekoa
Jechi zan korrika
Eta choraturikan
Eraman ojuka:
—¡Amacho ¡ai amacho!
Begira bezaio,
Kontu egin dezake
Orain dala jaio;
Bada gure miñinak
Ez panintzan jechi,
Atzaparrak zizkion
Ezarriko aurki.
Bekar aiñ kaiola
Urre gorrizkoa,
Iges gabe sar dezan
Chori gisāisōa!—
Ongi kontu egiñaz
Choria azi zuan,
Baña etzan arkitzen
Kaiola barruan:
Bada ikusirikan
Toki aiñ estua,
Kanta gabe zegoen
Lumaz arrotua.
Egun batean zuan
Umeak galdetu:
—Ama, zergatik dago
Chori au aiñ mutu?

—Zeren ez dan egiña
Or idukitzeko,
Baizik adarrez adar
Egaan ibiltzeko.—
—Beraz nijoakio
Libre lajatzera,
Kontentuz bizi dediñ
Emendik aurrera.

Uakit, esan zion,
Kanpora emendik,
Presondegi ontako
Alanbre tartetik,
Egaa dezakek aiñ
Euskal-ibarretan,
Mendi arboladi ta
Aritz marduletan,
Ez induan Zeruak
Egiñ kanta ezan
Kaiol estuan, baizik,
Zelai zabaletan.
Ibill ari *püi püka*
Ire lagunakin,
Bazter denak poztuaz
Kantu eztiakin.
Eta uan ezker
Eche onetatik,
Pallakatu induen
Aur onen mendetik,
Oroit uari zeñi
Diokan izango
Mundu onetan neri

Baña zor geiago.
 Katu baten atzapar
 Gogarretatikan,
 Ire bizia pozez
 Nik libratu nikan.
 Nik eman bizkocho ta
 Beste zenbat jaki,
 Kontu egiñaz amak
 Berak beziñ ongi.
 Gogoan izan: baldin
 Badituk ikusten
 Larrañetan choriak
 Loturik kantatzen
 Izango diradela
 Ire gaitzerako,
 Sare malla estuan
 I arrapatzeko.
 Biska eta lazoak
 Ere sasietan
 Etzazkik paltatuko
 Zenbait denboretan.
 Erné agokit beti
 Abillen lekuan,
 Libre nai badek bizi
 Luzaro munduan.
 Agur, chori polita
 Jainkoak dikala
 Zorion denak eman
 Nik opa bezela.—
 Eta, irekirikan
 Ondoren atea,
 Egaatu zan airean
 Egazti maitea.

Baña etzan, ez, aztu

*Mundu onetan ¡zenbat
 Gizakume dira
 Eskerrik ez dutenak
 Chori onek diñal!*

Bere ongilleaz;
 Aurrak egiñ izandu
 Zion mesedeaz.
 Au zegoen gelaren
 Ondoko arbolan,
 Eguna argitu beziñ
 Laster kantari zan.
 Ainbesteko chistuak
 Zituen egiten,
 Ezik aurchoa zuen
 Jaiki erazitzen.
 ¡Orduan, bai orduan
 Arren jira birak!
 Eskerrak eman naian
 ¡Aren ibillerak!
 ¡Aren chirripiu ta
 Kantu otseziak
 Egin naian aurrari
 Ongietorriak!
 Inguru artatikan
 Alderatu gabe,
 Bizitu zan choria
 Beti alegere.
 An urteoro zuen
 Paratzen kabia:
 Ura zan gau ta egun
 Chorien tokia.
 Iñon ere etzuela
 Onik, zirurien,
 Ez pazuen leioan
Piocho ikusten.
 Esker kabu gabeak,
 Zizkan modu ontan
 Bere ongilleari
 Urte askoz eman.

OTAEGI-KO KLAUDIO-K.

